

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I PËR APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-60/12

Priština,

24. avgust 2012. godine

U postupku:

D. Z.

Podnosilac zahteva/Žalilac

protiv

M. K.

Tužena strana/Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Anne Kerber, predsedavajući sudija, Elka Filcheva-Ermenkova i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/A/131/2011 (spis predmeta upisan pred KAI pod brojem KPA08620), od dana 26. oktobra 2011. godine, nakon zasedanja održanog dana 24. avgusta 2012. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Poništava se odluka Komisije Kosovske agencije za imovinu KPCC/D/A/131/2011, od dana 26. oktobra 2011. godine, u delu koji se odnosi na predmet upisan pod brojem KPA08260 te i zahtev podnet od strane D.Z. je odbačen pošto isti ne spada u okviru nadležnosti KKAI.
- 2- Troškove postupka određene u iznosu od € 60 (šezdeset evra) će snositi žalilac te isti trebaju biti plaćeni kosovskom budžetu u roku od 90 (devedeset) dana od dana uručenja presude ili putem prinudnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 22. januara 2007. godine, D. Z. je podneo imovinski zahtev pred Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), kojim je tražio da se prizna kao vlasnik stana u površini od 72, 28 m², koji se nalazi na prvom spratu ugrade, izgrađene u 1998. godini u Prizrenu, 2E u ulici “Oktobarske revolucije”. On je izjavio da je on vlasnik stana na osnovu kupoprodajnog ugovora od dana 23. marta 1999. godine te i da je njegova imovina uzurpirana. On navodi da je izgubio posed nad imovinom 1. avgusta 1999. godine.

U prilogu njegovom zahtevu, on je dostavio sledeća dokumenta:

- Odluka stambene komisije preduzeća ISF Progress Prizren, od dana 02. marta 1999. godine;
- Kupoprodajni ugovor imovine, zaključen između istog preduzeća kao prodavca i podnosioca zahteva kao kupca, dana 8. marta 1999. godine.

Obaveštenje imovine je obavljeno dana 7. novembra 2007. godine. M.K. je podnela odgovor. Ona tvrdi da je njoj dato pravo korišćenja imovine od strane zakonskog vlasnika - ISF Progress Prizren. Tužena strana nije dostavila nijedan dokaz povodom toga.

Ista imovina (stan) je bila pitanje postupka pred Direkcijom za stambena i imovinska pitanja – grupna odluka HPCC/D/204/2005/C, od dana 18. juna 2005. godine (član 12 i 14 argumenata su nadovezani) i ponovo ispitana odluka - HPCC/REC/66/2006, od dana 15/07/2006 (paragraf 50 je nadovezan).

U tom postupku otac podnosioca zahteva – V. Z. je bio podnosilac zahteva. DSIP je odbacila zahtev i odbacila zahtev za ponovno ispitivanje. DSIP je konstatovala da podnosilac zahteva V. Z. nije dokazao da je ikada imao posed nad imovinom niti da je ikada bio zakonski vlasnik (što daje pravo na posed). Sa istom argumentacijom ali drugom odlukom DSIP je odbila identični zahtev drugog podnosioca zahteva – K.B..

Dana 26. oktobra 2011. godine, KKAI je svojom odlukom KPCC/D/R/131/2011 odbila zahtev. KKAI je konstatovala da podnosilac pravo nije dokazao bilo kakav pravni dokaz da je on zakonski vlasnik. Ugovor dostavljen od strane podnosioca zahteva nije pozitivno verifikovan.

Istom odlukom KKAI je odbila identičan zahtev druge osobe (K. B.), povodom istog stana i na istim osnovima- nije bilo podataka koji su mogli biti verifikovani povodom navodnog poseda ili imovinskog prava koje bi dalo pravo za preduzimanje poseda. Što se tiče K. B., KKAI je konstatovala da je bio u posedu nad spornim stanom dva meseca nakon sukoba, što znači do 20. avgusta 1999. godine, što isključuje mogućnost da je podnosilac zahteva D. D. bio u posed stana do 1. avgusta 1999. godine, kao što on navodi.

Dana 20. februara 2012. godine, odluka je uručena podnosiocu zahteva. Dana 16. marta 2012. godine, isti je uložio žalbu.

Pravno obrazloženje:

Žalba je prihvatljiva. Ista je uložena u vremenskom roku od 30 dana predviđenih članom 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079.

Međutim, Sud neće razraditi zasnovanost žalbe, maine zasnovanost odluke na koju je uložena žalba pošto je ista doneta u nedostatku nadležnosti. Ovo je iz toga što na osnovu člana 3.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, podnosilac zahteva ima pravo na nalog Komisije za ponovni posed imovine ako podnosilac zahteva ne samo dokaže pravo nad imovinom već takođe dozaže da on ili ona nije u stanju da uživa takvo imovinsko **pravo iz razloga okolnosti koje su direktno povezane ili rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. godine i 20. juna 1999. godine.**

Podnosilac zahteva je izjavio da se gubitak imovine dogodio dana 1. avgusta 1999. godine. Iz podataka pristupačnih u predmetu ova tvrdnja zvuči veoma nemoguće. KKAI je ustanovila da je još jedno lice, K. B., bilo u posed stana u to vreme, ili najdalje do 20. avgusta 1999. godine. U dodatku tome, nema podataka da je podnosilac zahteva D. Z. ikada bio u posed imovine pre toga – pre 20. juna 1999. godine, što i on čak i ne tvrdi.

Izuzev ovoga i u smislu mnogo postojećih tvrdnji povodom ovog stana, svojinski zahtevi D.Z. i K.B., pravo poseda koje tvrdi M.K., te i činjenica da je isti stan neuspešno tražen od strane oca D.Z., V. Z.u postupku pred DSIP, jedini logični zaključak koji bi se mogao izvući je da spor u vezi imovine u pitanju niti je prouzrokovan od a niti direktno povezan sa oružanim sukobom iz 1998/1999. godine.

Na osnovu toga treba se prihvatiti da navodni gubitak imovine nije povezan sa oružanim sukobom koji se završio 20. juna 1999. godine.

Sve dok predmet ne spada u okviru nadležnosti KAI, KKAI ne treba odlučiti na zasnovanost zahteva već odbaciti isti. Ovo se nije trebalo uraditi te je KKAI donela nevažeću odluku koja se treba poništiti na osnovu argumenta u članu 198.1 Zakona o parničnom postupku. Na osnovu navedene pravne odredbe kada prvostepeni sud (u ovom slučaju je kvazi-sudski organ) donese odluku van okvira svoje nadležnosti, drugostepeni sud treba poništiti odluku i odbaciti zahtev.

Odredbe Zakona o parničnom postupku su u primeni *mutatis mutandis* u postupcima pred Vrhovnim sudom, u smislu člana 12.2 UNMIK Uredbe 2006/60 zamenjene Zakonom br. 03/L-079.

U nedostatku nadležnosti bilo bi nepotrebno da se razradi da li je zahtev, žalba i odgovor na ove dve bio zasnovan na osnovanosti. Za proceduralnu jasnost, žalba se treba odbiti.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-79, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom.

Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Tarifa sudske takse za ulaganje žalbe (član 10.11 AU 2008/2): 30 €
- Tarife sudske takse za donošenje presude za odbacivanje tužbe (član 10.21, 10.12, 10.1 i 10.15 *mutatis mutandis* AU 2008/2), uzimajući u obzir da se vrednost predmetne imovine može razumno oceniti više od € 28912: € 194,56 (€ 50 + 0.5% of 28912) ali ne više od 30 €.

Žalilac će snositi troškove postupka pošto je isti izgubio slučaj. Na osnovu člana 46 Zakona o sudskim taksama, kada je osoba sa prebivalištem u inostranstvu obavezna da plati kaznu, završni rok ne može biti manji od 30 (trideset) dana i veći od 90 (devedeset) dana. Vrhovni sud je odredio rok od 90 (devedeset) dana. Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa

kazne. U slučaju da stranka ne isplati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, sprovedeće se prisilno izvršenje.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Anne Kerber, EULEX predsedavajući sudija

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Philip Drake, glavni zapisničar skupštine EULEX sudija